

[illegible]

ଗୋଟିଏ ମିନିଟରେ କୋଟିଏ ଆୟ

ସବୁବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ବିପଣି ରହିବାକୁ ହୁଏ, ସେ କଳା ବିଷୟରେ ବଳିଭର ଅଭିନେତ୍ରୀ ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କୁ ଭଲଭାବେ ଜଣା। ଉର୍ବଶା ଅଭିନୟ ଜଗତରେ ଏତେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ ବି ମଡେଲିଂରେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବହୁ ଆଗରେ। ଅନେକ ସମୟରେ ଉର୍ବଶା ନିଜର ବିନାସପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଟେକି ଏବଂ ଦାମୀ ଜିନିଷ ପିନ୍ଧି ଲାଜମଲାକଟକୁ ଆସିଥାନ୍ତି। ଏତେ ସେ ନିଜର ଆୟ ବିଷୟରେ ଜଣାଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି। ଉର୍ବଶା ସ୍ୱାକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟରେ ୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରନ୍ତି। ଏହା ସହ ସେ ସବୁଠୁ ଅଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଉଥିବା ଅଭିନେତ୍ରୀ। ତାଙ୍କର ଏଭଳି ଦାବି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିଛି। ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କ ଏକ ଭିଡିଓ ସୋସିଆଲ ମିଡିଆରେ ଏବେ ଭାଇରାଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ତାଙ୍କ ରୋଜଗାର ଉପରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖୁଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ରତିନିଧି ଉର୍ବଶା ରାଉତରାୟଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସର୍ବାଧିକ ପାରିଶ୍ରମିକ ପ୍ରାପ୍ତ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେବା ପରେ କିପରି ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଉର୍ବଶା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଏଭଳି ସିନ ବେଶ୍ଟରୁ ବୋଲି ମୁଁ ଚାହେଁ। ତେବେ କିଛି ଗୋଟି ଉର୍ବଶାଙ୍କ ଏଭଳି ଦାବିକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଟ୍ରୋଲ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଇଛି।

ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବ ଏସିଆର ସବୁଠୁ ବଡ଼ ଲାଇଭ୍‌ରେ 'ମହମ୍ମଦ ବିନ୍ ରସିଦ୍ ଲାଇଭ୍‌ରେ' ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ରହିଛି। ହୁଏତର ଗାଳା ଟୋକ୍ ମହମ୍ମଦ ବିନ୍ ରସିଦ୍ ଥିଲେ ମହମ୍ମଦଙ୍କ ନାମାନ୍ୱୟରେ ଏହାର ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି। ଏହାର ନିର୍ମାଣରେ ୨୧୫୧ କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଲାଇଭ୍‌ରେ ଲାଇଭ୍‌ରେରେ ୧୧ ଲକ୍ଷ ପୁସ୍ତକ, ୬୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ନିବନ୍ଧ, ୭୩ ହଜାର ମ୍ୟୁଜିକ୍ ନୋଟ୍‌ସ୍, ୭୫ ହଜାର ଭିଡିଓ, ୫ ହଜାର ପାଣ୍ଡିଓପି ଓ ୩୫ ହଜାର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ଏଠାରେ ନଅଟି ଦିରାଜ ରହିଛି। ସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଆରବ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ଶିଶୁ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ମିଡିଆ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବ୍ୟାପାର ପୁସ୍ତକାଳୟ, ହୁଏ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ବିଶେଷ ସଂସ୍କୃତ ପୁସ୍ତକାଳୟ, ମାନବିତ୍ୱ ଓ ଆତ୍ମଜ୍ଞାପ୍ତ ପୁସ୍ତକାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି। ବଡ଼ ଦବାଇବା ମାତ୍ରେ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ଚାଲିଆସିଥାଏ।

ବିଶାଳ ପୁସ୍ତକାଳୟ

ବିଛଣା ଭାଗ କରି ମାସକୁ ରୋଜଗାର ୪୨ ହଜାର

ସାଧାରଣତଃ ଲୋକମାନେ ଘର ଭଡା ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ଭଡାରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତି ଘରଭଡା। ନିଜ୍ଜେ କେବେ ଶୁଣିଛନ୍ତି କି ନିଜ ବେତନକୁ ଭଡାରେ ଦେବା କଥା। ଆଜ୍ଞା ହିଁ ଆପଣ ଶୁଣୁଥିବା କଥା ସତ। ଜଣେ ମହିଳା ନିଜ ବେତନ ଆଧାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି। ପୁଣି ସେ ଉତ୍ତୁକ ଲିଫ୍ଟ ସର୍ଭିସ୍। ଏହାସହିତ ଆୟର କରୁଛନ୍ତି ମାସିକ ମୋଟା ଅଙ୍କର ଟଙ୍କା। ଯାହା ଏବେ ଚର୍ଚ୍ଚାର ବିଷୟ ପାଲଟିଛି। ଏହି ଘଟଣାଟି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆରୁ ସାମ୍ବାଦିକ ଆସିଛି। ଜଣେ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟା ମହିଳା ତାଙ୍କ ଗୋଲ୍‌ବା ଘରର ବେତନ ଆଧାରରେ ଦେଇଛନ୍ତି। ଅର୍ଥାତ୍ ବେତନ ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଭଡା ନେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଶୋଇପାରିବେ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି। ସେହି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାର ଡିସ୍‌ଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ରହୁଥିବା ଏହି ମହିଳାଙ୍କ ନାଁ ହେଉଛି ମୋନିକ୍ ଯେରେମିୟା। ମୋନିକ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ମଡେଲ୍ ସେ ଏପରି ଏକ ଅଙ୍କର ଭଡା ଦେଉଥିବା ନେଇ ଜଣାପଡ଼ିଛି। ସେ ନିଜ ବେତନ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଫର ଦେଇଥା'ନ୍ତି। ଆଉ ବେତ୍ ସେୟାର କରି ମୋନିକ୍ ମାସିକ ୪୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ମାସିକ ରୋଜଗାର କରନ୍ତି। ଏପରି କରି ସେ ମାସିକ ୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି। ଏମିତିକି ମୋନିକ୍ ସହ ବେତ୍ ସେୟାର କରିବାକୁ ଦେଲେ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ଦିବାକୁ ପଡିବ। ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ବେତ୍ ସେୟାର ସମୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ରୋମାଂଟିକ୍ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏମିତିକି ଶୋଇବା ସମୟରେ ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ଗ୍ରହଣକରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ ମୋନିକ୍। ମୋନିକ୍ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ କାରଣ ସମୟରେ ସେ ଏକ୍ସ୍‌ଜୁଆ ରହୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଏକ୍ସ୍‌ଜୁଆ ଅନୁଭବ ନକରିବାକୁ ଏପରି ଏକ ବିଧି କରିଥିଲେ। ଫଳରେ ବେତର ଆଧାରରେ କରୁଥିଲେ। ଆଉ ଏଥିରୁ ସେ ଭଲ ରୋଜଗାର ମଧ୍ୟ କରିପାରିଛନ୍ତି।

‘ଆଶିକ୍- ମା’ରେ ଆକାଂକ୍ଷା

ଶବ୍ଦକୁ ପୋତିବା ବଦଳରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅବସ୍ଥା ହେବାକୁ ଛାଡ଼ନ୍ତି

କିଶୋରେଣିଆର ବାଲି ସ୍ତାପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବାହୁର ହୁଏର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳରେ ରହିଛି ତୁଳ୍ୟାଳୁ ଗାଁ। ସେଠାରେ ପର୍ବତ ପରିବେଷିତ ପରିବେଶରେ ‘ବାଲି ଆଶା’ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକମାନେ ବସବାସ କରନ୍ତି। ବାହାର ଦୁନିଆରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇ ରହୁଥିବା ଏହି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଏତିହାସ ଅନେକ ଉପାଦାନ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ରଖୁଛନ୍ତି। ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି ସେମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦ ସହାରର ବିବିଧ ପରମ୍ପରା। ସେମାନେ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ କବର ଦେବା କି ପହ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରେ ପ୍ରାକୃତିକ ରାସେ ଅବସ୍ଥା ହେବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅନ୍ତି। ଅବସ୍ଥା ଶାସ୍ତ୍ରଣ, ନାଚ ଓ ଚିନ୍ତାମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବାଲି ଆଶା ଲୋକମାନେ ଶବ୍ଦକୁ ବାନ୍ଧି ଚାଟି ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖୁଥା'ନ୍ତି। ଦେହରୁ ମାଂସ ଶକ୍ତି ଫିଙ୍ଗିବା ପରେ ଖସି ଓ ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଲ କରି ନୂତନ ଜୀବନ ଆଶାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପଥର ବଟାଣ ଭାବରେ ରଖାଯାଏ। ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶବ୍ଦସବୁର ସ୍ତରକୁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନେ ଶବ୍ଦର ପରୀକ୍ଷା ଗଣ ବାହାରୁନଥିବା ବେଳୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି। ଏହା ପଛରେ ରହିଛି ନିଜର ଅବା ଏକ ପ୍ରକାର ବଡ଼ବୁଦ୍ଧ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ‘ମେନଂଜ୍ ଟରୁ’ ବା ସୁଗଞ୍ଜ ବୁଝ କହିଥା'ନ୍ତି। ଏହି ଗଛର ସୁବାସ ଶବ୍ଦର ଦୁର୍ଗନ୍ଧକୁ ଦୂର କରିଦେଇଥାଏ। ଗଛ ଗାଁରେ ସେପରି ଚିଡିଚି ଶବ୍ଦସବୁର ସ୍ତର ରହିଛି। ଶିଶୁ, ଦୁର୍ଗନ୍ଧରେ ମୃତ ଓ ଅମୃତଦ୍ୟା କରିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ସେଠାରେ ସ୍ଥାନ ମିଳିନଥାଏ। ପ୍ରତି ଶବ୍ଦସବୁର ସ୍ତରରେ ଏହାଭି ଲେଖାଏଁ ବାନ୍ଧି ଚାଟି ଓ ତାଳ ବାହୁଡ଼ା ଘୋଡ଼ା ଗହୁର ରହିଥାଏ। ତହିଁରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦିକା ପରେ ଅସ୍ଥି ସଂକ୍ଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନୂତନ ଶବ୍ଦକୁ ରଖାଯାଇଥାଏ। ବେଳେ ବେଳେ ଶବ୍ଦ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ନମିଳିବେ ତାହାକୁ ସେମାନେ ଘରେ ରଖି ଅପେକ୍ଷା କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଶବ୍ଦକୁ ପତିବାକୁ ନଦେବା ଲାଗି ଫର୍ମାଲିଟିଆଭର ବ୍ୟବହାର କରିଥା'ନ୍ତି। ସକ୍ୱାର ସ୍ତରରେ ପରା ଗଛ ନ ଆସିବା ପଛରେ ଫର୍ମାଲିଟିଆଭର ମଧ୍ୟ ଗୁମିକା ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।

ଫିଲ୍ମ ‘ଆଶିକ୍-ମା’ ଘୋଷଣା ହେବା ପରେ ନିର୍ମାତା ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି। ଉର୍ବଶା ଫିଲ୍ମର ଜଣେ ନୂଆ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ନାଁ ସାମ୍ରାଟୁ ଆସିଛି। ଗଣମାଧ୍ୟମ ସୁଚନାଅନୁସାରେ, ‘ଆଶିକ୍-ମା’ରେ ଅଭିନେତା କାଟିକ ଆର୍ଯ୍ୟନଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ କନ୍ଦୁକ ଅଭିନେତ୍ରୀ ଆକାଂକ୍ଷା ଶର୍ମାଙ୍କୁ କାଷ୍ଟ କରାଯାଉଥିବେ। ଆକାଂକ୍ଷା ଏ ନେଇ ଫିଲ୍ମମେକରଙ୍କୁ ଅନେକ ଥର ଚୋଟି ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି। ଯଦି ସବୁ ଠିକ୍ ଗୁହେ, ତେବେ ସେ ‘ଆଶିକ୍’ର ତୃତୀୟ ସଂସ୍କରଣରେ ମୁଖ୍ୟ ନାୟିକା ହେବେ। ତେବେ ଫିଲ୍ମମେକର ଅବ୍ୟାବଧି ଏ ନେଇ ଔପଚାରିକ ଘୋଷଣା କରିନାହାନ୍ତି। ମିଡିଆ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ, ଫିଲ୍ମ ପାଇଁ ନିର୍ମାତା ନୂଆ ଚେହେରା ଖୋଜୁଛନ୍ତି। ଆଶିକ୍ ଫିଲ୍ମର ଫିଲ୍ମରେ ଆରମ୍ଭରୁ ନୂଆ ଚେହେରାଙ୍କୁ କାଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ରାହୁଲ ରୟ ଓ ଅନୁ ଅଗ୍ରୂହାଲ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ଆଦିତ୍ୟ ରୟ କହୁର ଓ ଶ୍ରୀ ବହୁର, ଏମାନଙ୍କ ତାଳା ଯୋଡ଼ିବୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ। ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଛି, କାଟିକଙ୍କ ସହ ଆକାଂକ୍ଷାଙ୍କ ଜୋଡ଼ିବୁ କହୁର ରାଜ ହେବ। ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଟିଭି ଅଭିନେତ୍ରୀ ଜେନିଫର ଟ୍ରିଲେଟ୍, ସାରା ଥିଲି ଖାନ୍, କ୍ୟାଟ୍ରିନା କ୍ୟାପିଟାଲ ସମେତ ଅନେକ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କ ନାଁ ଫିଲ୍ମର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ପାଇଁ ସାମ୍ରାଟୁ ଆସିଛି। ତେବେ ଅବ୍ୟାବଧି କହା ନାହିଁ ମୋହର ବାନ୍ଧିନି। ଆକାଂକ୍ଷା ଜଣେ ମଡେଲ ଓ କନ୍ଦୁକ ଫିଲ୍ମ ଅଭିନେତ୍ରୀ। ମଡେଲିଂ ସେ କ୍ୟାରିଅର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ୨୦୨୦ ମସିହାରେ ଭିଜିଲ୍ ଗୋରୁଥିବା କନ୍ଦୁକ ଫିଲ୍ମ ‘ଡିବିଲୁମ୍’ କରିଥିଲେ ସେ ବିନେ କ୍ୟାରିଅର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭିନେତା ଗାଲଗର ଶୁଭଙ୍କ ସହ ମ୍ୟୁଜିକ୍ ଭିଡିଓ ‘ଭିସ୍କା ୮୨’ରେ ମଧ୍ୟ କାମ କରିଥିଲେ। ଏହା ପରେ ଉଭୟଙ୍କ ଟେଟିଂ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥିଲା। ତେବେ ଉଭୟ ଏ ନେଇ ମୁହଁ ଖୋଲିନଥିଲେ। ମହେଶ ବାବୁ, ବରୁଣ ଧୱନ ଓ କର୍ମୀଙ୍କ ଭଳି ଅଭିନେତାଙ୍କ ସହ ବିଜ୍ଞାପନରେ ସେ ନଜର ଆସିଛନ୍ତି। ଏକ ସାକ୍ଷାତକାରରେ ଫିଲ୍ମମେକର ମହେଶ ଗାଁ ‘ଆଶିକ୍-ମା’ ବିଷୟରେ ଗଣମାଧ୍ୟମକୁ କହିଥିଲେ, ଫିଲ୍ମର ପଟ୍ଟକଥା କାମ ଶେଷ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ଚୋଟି ଖୋଜା ଚାଲିଛି। ୨୦୨୪ରେ ଫିଲ୍ମର ସୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବ।

ପୁଅର ମେଡିକାଲ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ ହେଲା ପରେ ବାପା ମା ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ହେଲେ ସିନା ବାପାମାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଆଉ ସମୟ ମିଳିଲାନି ପୁଅ ବିଭୁ ଙ୍କୁ । ତାନ୍ତ୍ରର ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟୁରୋ ମେଡିସିନ ଡାକ୍ତର ହିସାବରେ ଏବେ ଖୁବ୍ ନା ଡାକ । ଦିଲ୍ଲୀ ଏମ୍ ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ । ପ୍ରଚୁର ପଇସା ରୋଜଗାର । ଘରକୁ ଆସିବାକୁ ଆଉ ପୁରସତ କାହିଁ ? ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଫୋନରେ ଟିକେ କଥା ହେଉଥିଲେ ସେ । ହେଲେ ସେସବୁ ବି ଧିରେ ଧିରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲାଣି । ସେ ଆଉ ଆବଶ୍ୟକତା କରୁନାହାନ୍ତି ମା’ ର ସ୍ୱେହ ମମତାକୁ ଏବଂ ବୁଝିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶିକ୍ଷକତା କରୁଥିବା ବାପା ସୁଧାକର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଆବେଗ କୁ । ଏମିତିକି ‘ ମୋ ପାଖକୁ ନହେଲେ ନାହିଁ, ତୋ ମା ପାଖକୁ କେତେବେଳେ କେମିତି ଟିକିଏ ଫୋନ୍ କରୁଥିବୁ’ ର ଆକୂଳ ମିନତିକୁ ହେୟଞ୍ଚାନ କରି ସାରିଥିଲେ ସ୍ୱନାମଧନ୍ୟ ଡାକ୍ତର ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ।

ଆହୁରି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଏବଂ ରୋଜଗାର ନିଶାରେ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ହଠାତ୍ ଆମେରିକା ଚାଲିଗଲେ ବିଦ୍ୱାନ ଡାକ୍ତର ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ । ପଛରେ ରହିଗଲେ ଏକମାତ୍ର ପୁଅ କୁ ମଣିଷ କରି ଗଢିବାକୁ ଦିନେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିବା ସଂକଳ୍ପବନ୍ଧ ବାପା ମା । ଅଭାବ ଅନାଟନ ଭିତରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ତ ସାକାର ହେଲା, ହେଲେ ଏକୋଇର ବଳା ବିଶିକେଶନ ହାତ ଛଡା ହୋଇଗଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଞ୍ଚା କରି । କିଛି ଦିନ ପରେ ସେଇଠି ହିଁ ଜଣେ ବିଦେଶିନୀ ଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଖବର ପଠାଇ ଦେଲେ ବାପା ମା ଙ୍କୁ ।

ପୁଅ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ଆପାତତଃ ରୂପଚା୍ପ ରହୁଥିବା ସୁନୀତି ଯେ ଧିରେ ଧିରେ ଅନ୍ୟମନସ୍କ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି ଅନୁଭବ କଲେ ସୁଧାକର ବାବୁ । କେବଳ ପୁଅ କଥା ଛାଡି ଆଉ ସବୁ କଥା ଯେମିତି ଭୁଲି ଆସୁଥିଲେ ସୁନୀତି ଦେବୀ । ଅସହାୟ ହୋଇ ପଡୁଥିଲେ ସୁଧାକର ବାବୁ । ଡାକ୍ତରଙ୍କ

ହାତ ମୁଠାରେ ସ୍ୱର୍ଣ

ପରାମର୍ଶ ପରେ ମା’ ବ୍ରେନ୍, ବ୍ୟୁମରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛି ବୋଲି ପୁଅକୁ ଖବର ଜଣାଇଲେ ସୁଧାକର ବାବୁ । ହେଲେ ଜରୁରୀ କାମର ଆଳ ଦେଖାଇ ଏବେ ଯିବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି କୈଫତ ଦେଲେ ବିଭୁ । ଜଣେ ଡାକ୍ତର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଠିକଣା ଦେଇ ପରାମର୍ଶ ନେବାକୁ ବାପାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ । ଅବଶ୍ୟ ନିହାତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କରି ଟଙ୍କା ପଠାଇବାକୁ ଭୁଲି ନଥିଲେ । ହେଲେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ରହିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯାତନା ସଦୃଶ ଅନୁଭବ ହୋଇଥିଲା ବାପା ମା ଙ୍କୁ । ସମର୍ପଣ ନଥିଲେ ଭକ୍ତି ତ ଛକନା ମାତ୍ର । ତେଣୁ ସେଇ ଟଙ୍କାକୁ ସୁଧାକର ବାବୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନୀତିଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି ନଥିଲେ ।

ଏକମାତ୍ର ପୁଅକୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ କ୍ୟାନୁରରେ ପାଡ଼ିତା ମା ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କଲେ ପଛେ ପୁଅକୁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଦେଖିବାର ଅଭୀଷ୍ଟା ପୂରଣ ହୋଇ ପାରିନଥିଲା । ସୁଧାକର ବାବୁ ଏ ଖବର ପୁଅକୁ ଜଣାଇଥିଲେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ । ସମୟର ସ୍ୱଚ୍ଚତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମାତ୍ର ବୀରି ଦିନ ପାଇଁ ଏକା ଗାଆଁକୁ ଆସି ମା’ର ଶେଷକୃତ୍ୟ ସଂପାଦନ କରି ଡାକ୍ତର ବିଭୁ ଫେରି ଯାଇଥିଲେ ନିଜସ୍ୱ ଦୁନିଆକୁ । ଯେମିତି ଯଶ ମଣିଷଟିଏ । ନା ଥିଲା କିଛି ଆବେଗ, ନା ଥିଲା ଆଉ ସେ ଆତ୍ମାୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବ ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ... । ଭିଟାମାଟି ସାଙ୍ଗରେ... !!

ଦିନେ କଡ଼ ଲେଉଟେଇଲା ସମୟ । ବିଭୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ ବହୁତ ଦିନ ପରେ । ଛାତପତ୍ର ଦେଇ ବିଦେଶିନୀ ପତ୍ନୀ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିବାହ କରିଯିବା ପରେ ସେ ବୋଧହୁଏ ବୁଝି ପାରିଲେ ସମ୍ପର୍କର ସଞ୍ଜା । ଶାଶୁତ ପବିତ୍ର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟତିରେକ ଜୀବନ କୀର୍ତିବା ଯେ ନିରର୍ଥକ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ପାରିଲେ ବହୁତ ତେରିରେ । ଏବେ ପକ୍ଷାତପରେ ବିଗଳିତ ମନକୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆମେରିକା ଠାରୁ ନିଜ

ଯମରାଜଙ୍କ ଅବସର

ବାଳକୋନାରୁ ଖସି ପଡି ମରୁଛି, କେହି ଗାଡି ଟଂକାଇ ସେଲୁ ନେଇ ଘୂର୍ଦ୍ଦିଟଖାରେ ମରୁଛି ,

କିଏ ଡାଏଟ କରି,କିଏ ପ୍ରେମରେ ବିଫଳ ହୋଇ, କିଏ ପର ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡି ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ କୁ ମାରିଲାଣି । ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକ ରେ ଆଉ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ କିଛି ନାହିଁ ।

ଓହୋ ସେଥିପାଇଁ ଏ ଗୁଡାକ ଆମ କ୍ୟାଲେକ୍ଷର ରେ ନାହିଁ ।

କୁଆରୁ ଆସିବ ମହାରାଜ କହିଲେ ଚି୍ତ୍ରଗୁପ୍ତ । ତେବେ ମୋତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁର ଯାଇ ସତ କଣ ଜାଣିବା କହିଲେ ଯମରାଜ ।

ଏହାପରେ ଯମରାଜ ଏକ ବୁଦ୍ଧ ବେଶରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରରେ ପହଂଚିଲେ । ସେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରରେ ବିଭିନ୍ନ ଆତେ ବୁଲି ଦେଖିଲେ ଲୋକମାନେ ଜୀବନକୁ ଆନନ୍ଦ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରୁଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବାଟେ ଆଗରେ ରହିବାକୁ ।

ସୁଦର୍ଶନ ମହାପାତ୍ର

ଜନ୍ମସ୍ଥାନକୁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ମଣିଲେ ଡାକ୍ତର ବିଭୁ ପ୍ରସାଦ ମିଶ୍ର ।

ଏତିକି ବେଳକୁ ମନେ ପଡିଲା ବାପାଙ୍କର କେଇ ପଦ କଥା । ‘ ଧନ ପଛରେ ଧାଇଁ ସୀରିବୁନି ଅମୂଲ୍ୟ ସମୟ । ଲୋଭରେ ବିକିବୁନି ସଂସ୍କାର । ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଜଳେଇବୁନି ସଂସାର ।ମୋହରେ ହଜେଇ ଦେବୁ ମାନବିକତା । ଲାଳସାରେ ହରେଇବୁନି ସଂପର୍କ ।’ ହେଲେ ବାପାଙ୍କର ଏସବୁ ଉପଦେଶ ଅଣଦେଖା କରି ସବୁ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଯେମିତି ଧିଲିସାତ କରି ସାରିଥିଲେ ବିଭୁ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ମାଟି କାନ୍ଥ ଥିବା ଘର ମଧ୍ୟ ଭୁଷୁଡି ପଡ଼ିଥିଲା । ଡାକ୍ତର ବାପା ନଥିଲେ ସେଠି । କେହି ଜଣେ ବିଭୁଙ୍କୁ ବତାଇ ଦେଲେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁଅ କଥା ଭାବି ଭାବି ଦୃଷ୍ଟିତାରେ ଡାକ୍ତର ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । କ’ଣ ସବୁ ନିଜେ ନିଜେ ଗପଟି ସବୁବେଳେ । କେତେ ଦିନ ଆଗରୁ ସେ ହଠାତ୍ କେଉଁ ଆତେ ଚାଲି ଯାଇଛନ୍ତି ବୋଲି । ମୁଣ୍ଡରେ ଯେମିତି ଟଡ଼କ ପଡିଲା । ସବୁକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଆଗେଇ ଯାଇଥିବା ବିଭୁ ଏବେ ଫେରିଛନ୍ତି ପୁଣି ଇସ୍ତିତ ସ୍ୱର୍ଗ ପାଖକୁ । ଡାକ ପାଦପଦ୍ମ ତଳେ ମଥା ନଇଁବାକୁ... ! ହେଲେ ସେ ଯେ ନିରୁଦିଷ୍ଟ !!

ରାତି ପ୍ରାୟ ଦଶଟା ବେଳକୁ ସାର ଙ୍କୁ ଡାକ ଉଠାଇଘର ଡିଅରେ ଖୋଜି ପାଇଛି ବୋଲି ବିଭୁକୁ ଫୋନ୍ କରି ଜଣାଇଲା ତା’ର ପିଲାଦିନର ସାଙ୍ଗ ପବିତ୍ର । ବିଭୁ ଏକରକମ ଦୌଡି ଦୌଡି ଗଲା ଭଗ୍ନସ୍ଥପରେ ପରିଣତ ହୋଇ ପଡିଥିବା ନିଜ ଭିଟାମାଟି ପାଖକୁ । ମୁହଁ ମାଡି ପଡିଥିଲେ ବାପା ।ପାଦରୁ ଟପଳ ପଡେ ଛିଣ୍ଡି ପଡିଥିଲା ଟିକିଏ ଦୂରରେ । ଝୁଣ୍ଟି ପଡିଥିଲେ କି ବାପା ! ଆହା କହି ବାପାଙ୍କ

ମଥାକୁ ତୋଳି ଧରିଲା ତ ଦିଶିଲା ବାପାଙ୍କ ନାକରୁ ପାଟିରୁ ରକ୍ତ ଧାର ବୋହି ଯାଇଛି ।ପବିତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଭୁ ବାପାଙ୍କୁ ନେଇ ହସ୍ପିଟାଲରେ ତୁରନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତି କରାଇଲେ ।

ବାପାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଥିବା ଝୁଲା ବ୍ୟାଗ ଭିତରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଗଜପତ୍ର ସହିତ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା ବିଭୁର ପିଲାଦିନର ଫଟୋ କେତୋଟି । ସେଥିରେ ବି ଥିଲା ବାପାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ହସ ହସ ମୁହଁରେ ବସିଥିବା ବିଭୁର ଫଟୋ ।ପିଲାଦିନ କଥା ମନେ ପଡିଲା । ସେ ପାଞ୍ଚ ଛଅ ବର୍ଷର ହୋଇଥିବ ସେତେବେଳକୁ ।ସବୁ ବ୍ରତ ମାନସିକ କରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ କୃପାରୁ ବିଭୁ କୁ ପାଇଥିଲେ ବୋଲି, ତାକୁ ନେଇ ଶିବ ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ବାପା ମା କପିଳାସ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ପାହାଚ୍ ପରେ ପାହାଚ୍ ଚାଲୁଥିଲା । ହେଲେ ଅଳ୍ପ କେଇଟା ପାହାଚ୍ ପରେ ସେ ଝୁଣ୍ଟି ପଡିଥିଲା ବୋଲି ବାକି ତଳ ପାହାଚ୍ ଡାକୁ ଆଉ ଚଢ଼ିବାକୁ ଛାଡି ନଥିଲେ ବାପା ମା । ତା’ପରଠୁ ସେ କେତେବେଳେ ଥିଲା ମା କାଖରେ ତ କେତେବେଳେ ବାପାଙ୍କ କାନ୍ଧରେ । ଦୁଃଖରେ ମୁିୟମାଣ ବିଭୁ ନିଜକୁ ଶତ ଧିକୁାର କରୁଥିଲେ ।

ବିଭୁଙ୍କର ମନେ ପଡିଲା ବାପାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅମୂଲ୍ୟ କଥା । ‘ତୋ ହାତ ମୁଠାରେ ସ୍ୱର୍ଗ,ତୁ ଅନୁଭବ କରି ପାରିଲେ ହେଲା ।’ ହେଲେ ଆଜି ସେ ହାତ ବଜେଇ ସ୍ୱର୍ଗ ଛୁଇଁବାକୁ ମନସ୍ଥ କଲାବେଳକୁ ସେଇ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଜି ତା’ ଠାରୁ ଅପହଞ୍ଚ ରହି ଯିବେନି ତ...!! ବିଭୁଙ୍କ ଆଖିରେ ଥିଲା ଅଶ୍ରୁର ପ୍ଲାବନ.. ?!!

ବନ୍ଧୁ ପବିତ୍ର ର ଡାକରେ ସମ୍ପିତ ଫେରି ପାଇଲେ ବିଭୁ । ବାପାଙ୍କର ହୋସ ଆସିଲାଣି ବୋଲି ଖବର ପାଇ ଶଶୁର ଙ୍କୁ ସ୍ୱରଣ କରି ଆ. ସି. ୟୁ ଆଡକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ବିଭୁ । ବାପାଙ୍କ ପାଦକୁ ଆଶ୍ରେ ଛୁଇଁଲେ ସେ । ବାପାଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲୁ ଖୋଲୁ ମୁହଁରେ ଉକୂଟି ଉଠିଲା ହସ ଧାରେ ତ ଅନୁତପ୍ତ ଦଗ୍ଧ ପୁଅ ଆଖିରୁ ଖସି ପଡୁଥିଲା ଧାର ଧାର ହୋଇ ଆନନ୍ଦାଶୁ...!!!!!!

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଲେନ, କଟକ

ମୋ:- ୯୫୩୮୧୭୫୫୪୨

ଅସାବଧାନତା ଉଦ୍ୟାପି ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ନିଜେ ଯମପଥ କୁ ଯାଉଛି ସେ ଆଉ କରିବେ କଣ ‘ ।

ଡାକ ଅତରସେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ହେଲା । ମଣିଷ ଜୀବନ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ, ତଥାପି ଯମଲୋକରେ ଆମ୍ଭା ଗୁଡିକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁଠି ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି କାରଣ ନଥାଇ ନିଜେ ନିଜେ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି ।

ଯମରାଜ କହିଲେ ଡାଲ ଫେରିଯିବା । ଯମଲୋକରେ କାମ କମିଯିବ । ଆଉ ପାଞ୍ଜି ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ନିଜ ଆୟୁଷ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତ ଯମଲୋକରେ ଆମ୍ଭା ଗୁଡିକ ଲାଜନରେ ଛିଡାହେବାକୁ ବି ଯାଗା ନଥିବ । ସେମାନେ ତ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିଜେ ନିଜେ ଡାକୁଛନ୍ତି ।

ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତ ହସି ଦେଇ କହିଲେ ‘ମହାରାଜ ଲାଗୁଛି ଆପଣଙ୍କ ଅବସର ନେବା ସମୟ ଉପନୀତ ହେଲାଣି ‘ ।

ସମ୍ପାଦକ, ଶିବାନୀ

ଭଦ୍ରକ

ଘୋଷଯାତ୍ରା

ଆଦ୍ୟାଶା ମହାପାତ୍ର

ଏ ପବିତ୍ର ଘୋଷଯାତ୍ରା କୋଟି କୋଟି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଆବେଗର ସମାଗମ ଏଠି ପ୍ରତିଟି ଶିରା ପ୍ରଶିରାରେ ଅନୁଭବିବାକୁ ଇଶ୍ୱରୀୟ ସତ୍ତା ଏ ଏକ ନିଃକ୍ଳଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ସମର୍ପଣ ମୁଦ୍ରାରେ କୋଟିଏ ତଥାଗତ ଶରୀର,ମନ ଓ ଆତ୍ମାର ତ୍ରିବେଣୀ ସଙ୍ଗମରେ ଅବତୀହନ ଇଚ୍ଛା ଐକାନ୍ତିକ ଜଗତ ନାଥ ଙ୍କ ଆଶିଷର ସୁସ୍ଥ ଅନୁଭବେ ପ୍ରାଣ ହୁଏ ପୁଲକିତ ଅତରାମ୍ଭରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହୁଏ ଏ ତ ନିର୍ବାଣର ଏକମାତ୍ର ପଥ ଅପେକ୍ଷାରତ ସେଇ ମାହେନ୍ଦ୍ର ମୁହୂର୍ତ୍ତରଥ ଦଉଡ଼ିର ସ୍ୱର୍ଣ ଶାଶୁତ ଓ ଭାବଗତ.. ସଂଯୋଗର ମାଧ୍ୟମଟିଏ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନ ସଂପର୍କିତ ଏକ ସାମୁହିକ ବାବୁ ଚିତ୍ରପଟ....!! ଆବାହନ ମୁଦ୍ରାରେ ଭକ୍ତ ସଂକଳିତ... ଉତ୍ସାହିକୃତ.. କାତି ଧର୍ମ ବର୍ଷ ନିର୍ବିଶେଷେ ଛାତିରେ ଛାଡିଏ ଉଡ଼଼ାଟ.. ଆତ୍ମା ସହ ପରମାତ୍ମାର ମିଳନର ଅଲୌକିକ ସମ୍ବେଦନାକୁ ଲୋକାଚାରରେ ପରିଣତ କରିଛି ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଏଇ ଘୋଷଯାତ...!!!!

ଝିପିଝିପି ବର୍ଷା ସାଙ୍ଗକୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ପବନ ସହିତ ଘଉଡ଼ାଡ଼ି ।ସଞ୍ଜ ନଇଁଲାଣି ।ମନଟା ଭାରି ଉଡ଼଼ାଟା ହେଉଛି । କ’ଣ କିଛି ଘଟିବ କି । କୁଆଡ଼ୁ ? ଯିବ,ଏ ଘଉଡ଼ାଡ଼ି ଏମିତି ମାରୁଡ଼ି ଯେ,ଭାରି ଭଲ ଲାଗୁଚି ।

କିଛି ଖବର ଏଯାଏଁ ଆସିନାହିଁ । କାହାକୁ କ’ଣ ପ୍ରାଚିର ଘରୁ କେହି ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ତ । ଯେତେ ସମୟ ବିଦୁ ଥାଏ ସେତେ ବ୍ୟସ୍ତ ଲାଗୁଥାଏ । ଦାଣ୍ଡଦୁଆରୁ ଘର ପୁଣି ଘରୁ ଦାଣ୍ଡଦୁଆର ଏମିତି ଚାଲିଥାଏ ।

ଓଃ କେତେବେଳେ କ’ଣ ଖବର ଆସିବ ।ଚାରିଆଡ଼ୁ ? ବନ୍ୟା । ମୁହଁରେ ଉକୂଟି ଉଠିଲା ହସ ଧାରେ ତ ଅନୁତପ୍ତ ଦଗ୍ଧ ପୁଅ ଆଖିରୁ ଖସି ପଡୁଥିଲା ଧାର ଧାର ହୋଇ ଆନନ୍ଦାଶୁ...!!!!!!

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ଲେନ, କଟକ

ମୋ:- ୯୫୩୮୧୭୫୫୪୨

ଅସାବଧାନତା ଉଦ୍ୟାପି ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ନିଜେ ଯମପଥ କୁ ଯାଉଛି ସେ ଆଉ କରିବେ କଣ ‘ । ଡାକ ଅତରସେ ବହୁତ ଦୁଃଖ ହେଲା । ମଣିଷ ଜୀବନ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ, ତଥାପି ଯମଲୋକରେ ଆମ୍ଭା ଗୁଡିକ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେଉଁଠି ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି କାରଣ ନଥାଇ ନିଜେ ନିଜେ ହେଉ ବା ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁମୁଖରେ ପଡୁଛନ୍ତି । ଯମରାଜ କହିଲେ ଡାଲ ଫେରିଯିବା । ଯମଲୋକରେ କାମ କମିଯିବ । ଆଉ ପାଞ୍ଜି ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ନିଜ ଆୟୁଷ ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତ ଯମଲୋକରେ ଆମ୍ଭା ଗୁଡିକ ଲାଗୁଛି ଆପଣଙ୍କ ଅବସର ନେବା ସମୟ ଉପନୀତ ହେଲାଣି ‘ ।

ସମ୍ପାଦକ, ଶିବାନୀ

ଭଦ୍ରକ

ସୁନାବେଶ

ପୁଧାକର ରାଉତ

ଆଷାଢ଼ ମାସ ଏକାଦଶୀ ତିଥିରେ ରଥେ ବିରାଜିତ ହୋଇ ଶ୍ରୀଜୀଉମାନେ ସୁନାବେଶ ହୋଇବେ ଭକ୍ତ ମନକୁ ମୋହି । ପାଳିଆ ପୁଷ୍ପାଳକ, ଦଇତାପତି ଖୁଣ୍ଟିଆ ମେକାପ ଗଣ ରତ୍ନ ଭଣ୍ଡାରୁ ସ୍ୱର୍ଣ ଅଳଙ୍କାରକୁ ଆଣି ବେଟି ଜଣ ଜଣ । କିରୀଟ,ଶ୍ରୀପୟର,ଶ୍ରୀଭୁଜ,ଚକ୍ର ରୋମ୍ୟଶଙ୍ଖ, ଆତକାନି ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ, ଘାଗଡାମାଳି, ତିଳକ ତ୍ରିଖଣ୍ଡକା, ଓଜିଆଣୀ । ଏସବୁ ଲାଗିଣ କଗାର ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଆହାକି ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ବଇଭଦ୍ରଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଣ ହଳ ମୁଷଳ ଦେଇ ଭକ୍ତ ମନ ତୋଷେ । ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ସୁନାର କିରୀଟ ଘାଗଡ଼ା, କଦମ୍ବ ମାଳି ଚନ୍ଦ୍ରସୂର୍ଯ୍ୟ, କାନଫୁଲ, ସେବଡ଼ା ମାଳି ଏକକୁ ଆରେକ ବଳି । ଶ୍ରୀଜୀଉମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଣ ଏ ରୂପେ ଦେବତା ରି ହୋଡି ଖୁସି ଅଫୁରନ୍ତ ଭକତିର ଭାବଧାରା ବହେ ଭକ୍ତ ହୃଦେ ପଶି । ଧନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ତୁମ ରାଜରାଜେଶ୍ୱର ବେଶ ଆହେ ଭୋଗେଶ୍ୱର କୃପାବୀରି ଡାଳି କଲୁଷ କରହେ ନାଶ ।

ପ୍ରତାପ ନଗରୀ, କଟକ

ମୋ:-୮୨୪୯୯୩୨୭୯୨୨

ସୁଦର୍ତ୍ତା ମହାନ୍ତି

ଝିଅ ଦୁଇ ତିନିଜଣ କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ଗଉଥାନ୍ତି ।ଗାଁ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଡାକ୍ତର କେବେ ନଥା’ତି କିବା ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ କେହି ମଙ୍ଗନ୍ତି ନାହିଁ ।ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଥିବା କମ୍ପାଉଣ୍ଡରକୁ ଡାକିବାରୁ ସେ ଗୋଟିଏ ଇଞ୍ଜେକସନ ଦେଇ କହିଲେ,ଦେହଟା ଏଥୁା ହୋଇଯାଇଛି ।ସକାଳୁ ଖାଲି ପେଟରେ ଥିବାରୁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲେଇ ଦେଇଛି ।କିଛି ସମୟପରେ ଚେଟା ଫେରି ଆସିବ । ଗୋଡ଼ ହାତରେ ଉତ୍ତୁମ ତେଲ ଘଷିଦିଆ ନିଆଁ ଜାଳି ଦେହ ହାତ ? ସେକାସେକି କରିଦିଆ ।ହେଲେ ବହୁତ ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଚେଟା ଫେରିଲାନି ।ମୁଁ ପାଖରେ ବସିଥାଏ ।ମୋ ବୋଉ କହିଲେ,ମା’ ରେ ଗଲୁ ଠାକୁର ଘରୁ ଚନ୍ଦ୍ରକ ପାଣି ଆଣି ତୋ ମାଉସୀ ପାଟିରେ ଦେବୁ । ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଘରକୁ ଆସି ଚନ୍ଦ୍ରକ ପାଣି ଧରି ପୁଣି ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଗଲି ।ଡାକିଲି ମାଉସୀ ଉଠ ।ଡାକ ପାଟି ଖୋଲି ଗୋଟିଏ ଡାମଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ରକ ପାଣି ଦେଲି ? ପୁଣି ଡାକିଲି ମାଉସୀ ଉଠ ।ରତିଆ ବୋଉ ହୁଁ କହି ରହିଗଲା । ଆଉ କିଛି କହିଲାନି ।ଗାଁରୁ ଦୁଇ ତିନିଜଣ ଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଡାକୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଗଲେ । ବାଟରେ ବନ୍ୟାଜଳ ମାଡ଼ିଥିବାରୁ ରାସ୍ତା ଜଣାପଡୁନଥିଲା । ସେଇ ଜଳରେ ସମସ୍ତେ ପଡ଼ି ଓଦା ହୋଇଗଲେ । ରତିଆ ବୋଉ ପୁଣି ଓଦା ହୋଇଯିବାରୁ ଆଉ ବଞ୍ଚି ଉକବା ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚିବାର

ମାନବୀୟ ଲୀଳା

ରତ୍ନକାନ୍ତି ମିଶ୍ର

କଥା ଦେଇଥିଲେ ଗୁଣ୍ଡିଚାରାଣୀକୁ ଆସିବି ମୁଁ ଘୋଷ ଦିନ ନିଃସନ୍ତାନ ବୋଲି ଭାବିବ ନାହିଁ ମା ମୁଁ ତୁମ ଗଳାର ଧନ ।।

ବରଷକ ଯାକ ଥିବି ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ସଙ୍ଗତେ ଆଷାଢେ ଦ୍ୱିତୀୟା ତିଥି ଉପଗତେ ଆସିଯିବୁ ଘୋଷଯାତେ ।।

ସବୁଠୁ ନିଆରା ମାଆ ହାତ ଛୁଆଁ ଛେନା ପୋତପିଠା ଖାଇ ଷାଠିଏ ପଉଟି ସୁସ୍ୱାଦୁ ଭୋଜନ ସେବେକେ ଭୁଲିବି ମୁହିଁ ।।

ନଅ ଦିନ ରହି ତୁମ ପାଶେ ମାଆ ଆନନ୍ଦେ ଭରିବି ମନ ମାଆ ଠାରୁ ବଡ଼ କେ ନାହିଁ ସଂସାରେ ତା ସ୍ନେହ ସବା ଅମ୍ଳାନ ।।

ମାନବୀୟ ଲୀଳା କରି ଜଗନ୍ନାଥ ଦିଅନ୍ତି ବିଶ୍ୱକୁ ବାର୍ତ୍ତା ପିତାମାତା ସେବା କର ହେ ସନ୍ତାନ ସେ ତ ଚକ୍ତିକ ଦେବତା ।।

ଭାଇ ଭଉଣୀର ଶାଶୁତ ସମ୍ପର୍କ ଥାଏ ସବା ଅମଳିନ ଭକ୍ତ ଭଗବାନ ଭାବ ବନ୍ଧନର ଅପୂର୍ବ ଏ ନିଦର୍ଶନ ।।

ଆଳି, କେନ୍ଦ୍ରାପଡା

ମୋ:-୯୯୩୮୭୪୧୫୮୩୩

କେଜା/ନାମ

ନିହଳ ପ୍ରସାଦ , ଗଡ଼ିଆ ପାଟଣା

ହସ,କଥା,ଚାଲି ଚଳନ, ବେଶଭୂଷା ସବୁ ଥିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳଗା । କଇଁଥ ଓ ତେନ୍ତୁଳି ବୃକଟା,ଖୁଦ ଚାଉଳରେ ଯାଉ ଭାତ ଖୋଏଉ ପିଲାଙ୍କୁ ମଣିଷ କରିଥିଲା ।ଭୋକ ଉପାସରେ ରହି ଧନ ସଂପତ୍ତି ସଞ୍ଚିବାର ନିଶା ତାକୁ ମରଣ ମୁହଁକୁ ଠେଲି ଦେଲା । ଧନୀ ହେବାର ଇଚ୍ଛାରେ ସେ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲା ନିଜ ଜୀବନର ମୂଲ୍ୟ । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳକୁ ପାଖରେ ଦୁଇ ପୁଅ ନଥା’ତି ।ବନ୍ୟା ଯୋଗୁଁ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଆସି ଘରେ ପହଂଚିବା ବେଳକୁ ସବୁ ସରି ଯାଇଥାଏ । ମା’ର ସୁଖ ସବୁଦିନ ଲାଗି ହଜିଯାଇଥିଲା ।

ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏତେ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଯିବା ବେଳକୁ ଦେଖି ପାରିଲା ନାହିଁ ।ରତିଆ ବୋଉ କେବେ କାହାର ଶିରି ଦେଖି ପାରୁନଥିଲା । କେହି ଉନ୍ମୁତି କଲେ କିଛି ନା କିଛି କହି ପରିହାସ କରୁଥିଲା ।କିନ୍ତୁ ତା’ ପ୍ରତି କାହାର ଖରାପ ଧାରଣା ନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ତା’ କଥାକୁ ବାଆଁରେଇ ଦିଅନ୍ତି । ପାଠଶାଠ ଶଣା ନାହିଁ । ଯାହା କହିଲେ କହୁ,କିଏ ତା’ କଥାକୁ କାନ ଦେଉଡ଼ି । ସେ ଯେମିତି ବି ଥିଲା ଗାଁରେ ବୋହୂଟିଏ ତ ଥିଲା ।

ରତିଆ ବୋଉ ଖୁବ କମ୍ ବୟସରେ ଚାଲିଯିବାଟା କେହି ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁନଥିଲେ । ତଥାପି ମୃତ୍ୟୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବ ତାକୁ ବା ଅଟକେଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ କାହା ପାଖରେ ଅଛି । ରତିଆ ବୋଉ ଯିବାର ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ହେଲାଣି । କିନ୍ତୁ ଏବେବି ରତିଆ ବୋଉ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ସେଦିନର ସେଇ ବର୍ଷାରିଜା ରାତିର ଛାତିଥରା ଦୃଶ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ବୋହଲେଇ ଦିଏ ।

ଲାଗେ ଯେମିତି ରତିଆ ବୋଉର ହସ ଏବେବି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧିକୁାର କରୁଛି । ଯେମିତି ବଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଘର ଦୁଆରକୁ ଯାଇ ଡାକି ଚାହିଡ଼ାପରା କରୁଥିଲା ଏବେବି ଠିକ ସେମିତି କରୁଛି ।

ବାରିପଦା,ମୟୂରଭଞ୍ଜ

ମୋ : ୮୯୧୭୫୭୧୨୦୨

ବାହୁଡ଼ିବା ବେଳ ହେଲା

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ

ସମୟ ତ ମୋତେ କେଉଁଠାରୁ ଆଣି ଏଠି ପହଂଚାଇ ଦେଲା ସେ ସମୟ ମୋତେ ବିଦାୟ କରିବ ବାହୁଡିବା ବେଳ ହେଲା । ସାରା ଜୀବନଟା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଲା ସେହି ମୋର ମହାଶିକ୍ଷା ସେହି ଶିକ୍ଷା ହେଉ ଏହି ଜୀବନରେ ମୋର ପାଇଁ ମହାଦାକ୍ଷା ସେ ଦାକ୍ଷାରେ ମୁହିଁ ଦାକ୍ଷିତ ହୋଇବି ହୃଦୟକୁ କରି ମେଲା ।

ଆସିବା ବେଳରେ ଖାଲି ଆସିଥିଲି ଯିବା ବେଳେ ଯିବି ଖାଲି ଯେଉଁ କାଳଖଣ୍ଡ ଜୀବନ ଜାଣିଛି ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ଚାଲି ସାରା ଜୀବନଟା ରକ୍ତାକ୍ତ ହୋଇଛି ସମୟ ମାରିଛି ତେଲା । ମୁଖ୍ୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ପୂରଣ ହୋଇନି ରହିଗଲା ଅବଶୋଷ ଅନିଛା ସରଝେ ମୁଁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇକରି ନିଜକୁ କଟିଛି ତୋଷ ଇଚ୍ଛା ଅନିଚ୍ଛାର ଭିତରେ ଲାଗିଛି ସବୁବେଳେ ଠେଲାପେଲା ।

ଏବେ ମୁଁ ନିଜକୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଛି ଆଉ ଅବା କେତେ କାଳ ହେ ଅବୁଝା ମନ ସବୁ ଭୁଲିଯାଇ ମୃତ୍ୟୁ କଥା ଏବେ ଭାଲ ଯିଏ ଯାହା କଲା ଏଇଠି ରହିଲା କିଏ ବା ମୁଣ୍ଡେଇ ନେଲା ।

ନିହଳ ପ୍ର

